

Δ

Når elskov skal have noget at betyde, må den i sin fødselstime være beskinnet af månen, ligesom Apis for at være den sande Apis skulle være månebeskinnet.

Den ko, der fødte Apis, skulle i undfangelsens øjeblik være beskinnet af månen.

Den egyptiske tyregud Apis. Den er den mest ansete af egyptens hellige tyre. I Memfis havde Apis et eget tempel, hvor også dens moder havde et hjem, og i hvilket Apis havde et helt

harems af køer til rådighed. Det var også i dette tempel, at de døde tyreguder blev bisat. Dyrkelsen af tyreguden går tilbage til omkring 1400 f. Kr. Forestillingen om, at Apis er avlet i befrugtende måneskin, kan læses i Paul Friedrich Achat Nitschs (1754-1794) bog: "Neues mythologisches Wörterbuch" (1821).

Δ

Det bedste bevis, der føres for tilværelsens jammerlighed, er det, der hentes fra betragtningen af dens herlighed.

Δ

De fleste mennesker haster så stærkt efter nydelsen, at de haster den forbi.

Det går dem, som det gik hin dværg, der bevogtede en bortført prinsesse i sit slot. En dag tog han sig en middagssøvn. Da han en time efter vågnede op, var hun borte. Hurtigt trækker han sine syvmilestøvler på; med et skridt er han hende langt forbi.

Min sjæl er så tung, at ingen tanke mere kan bære den, intet vingeslag mere løfte den op i luften. Bevæges den, da stryger den kun langs hen med jorden som fuglenes lave flugt, når det blæser op til et tordenvejr.

Over mit indre væsen ruger en beklemmelse, en angst, der aner et jordskælv.

Hvor er livet tomt og betydningsløst.

Man begraver et menneske; man følger ham til jorden, man kaster tre spader jord på ham; man kører ud i karet, man kører hjem i karet; man trøster sig med, at der ligger et langt liv for en. Hvor langt er vel syv gange ti år?

Hvorfor gør man det ikke af på en gang, hvorfor bliver man ikke derude og går ned med i graven og trækker lod om, hvem den ulykke skal times at være den sidst levende, der kaster de sidste tre spader jord på den sidste døde?